

พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในพื้นที่ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม จังหวัด นครศรีธรรมราช

ธัญมัย จันทวี¹, ชญาภัทร พันธังาม², อุไร ชนะกานต์³

^{1,2} คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา

³ คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในด้านการลด การเกิดขยะมูลฝอย ด้านการคัดแยกขยะมูลฝอย และด้านการนำกลับมาใช้ใหม่อีกทั้งเพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในพื้นที่ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม จังหวัด นครศรีธรรมราช โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ตัวแทนครัวเรือนในพื้นที่ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 319 ครัวเรือน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือแบบสอบถาม ในส่วนของเทคนิค ที่ใช้ทำการทดสอบสมมติฐานคือการทดสอบ t-test และการทดสอบ f-test ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า t-test และค่า f-test ของกลุ่มตัวอย่าง ผลการวิจัยพบว่า ระดับพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการลดการเกิดขยะมูลฝอย ด้านการ คัดแยกขยะมูลฝอย และด้านการนำกลับมาใช้ใหม่อยู่ในระดับปานกลาง และปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกันมีพฤติกรรม การลดการเกิดขยะมูลฝอย การคัดแยกขยะมูลฝอย และการนำกลับมาใช้ใหม่ที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติ ($p \geq 0.05$)

คำสำคัญ : การจัดการขยะมูลฝอย, พฤติกรรม

Corresponding author : ชญาภัทร พันธังาม, Aon_sak06@hotmail.com

Behavior of solid waste management of people in the area of Na Phru Sub-district, Phra Phrom District, Nakhon Si Thammarat Province.

Tunyamai Chantawee¹, Chayapat Panngam², Urai Chanakarn³

Abstract

The objective of this research was studied the level of waste management behavior of the people which consists of reducing, sorting and reusing waste and was compared personal factors with the level of solid waste management behavior of the people in Na Phru Sub-district, Phra Phrom District, Nakhon Si Thammarat Province. The sample used in the study was representatives of households in Na Phru Subdistrict, Phra Phrom District, Nakhon Si Thammarat Province, totaling 319 households. The instrument used to collect data was a questionnaire. The techniques used to test the hypothesis are t-test and f-test. The statistics used in data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test and f-test of the samples. The results showed that The level of solid waste management behavior of the samples in all 3 aspects, namely reducing the generation of solid waste garbage separation and recycle was at moderate level. And different personal factors had behaviors to reduce waste generation solid waste sorting and recycling that were not significantly different ($p \geq 0.05$).

Keywords : Solid Waste Management, Behavior

บทนำ

ปัจจุบันปัญหาขยะมูลฝอยของประเทศไทยได้ทวีความรุนแรงขึ้นอย่างรวดเร็วตามอัตราการเกิดของจำนวนประชากร การขยายตัวทางเศรษฐกิจและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการอุปโภคบริโภคของประชาชน จากการศึกษาพบว่า ประเทศไทยมีปริมาณขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นในปี พ.ศ. 2561 ปริมาณ 27.93 ล้านตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.05 จาก พ.ศ. 2560 ที่มีปริมาณ 27.37 ล้านตัน ในขณะที่อัตราการเกิดขยะมูลฝอยต่อคนปริมาณ 1.15 กิโลกรัมต่อคนต่อวัน เพิ่มขึ้นจากปี พ.ศ. 2560 ที่มีปริมาณ 1.13 กิโลกรัมต่อคนต่อวัน นอกจากนี้พบว่าขยะมูลฝอยที่ถูกกำจัดอย่างไม่ถูกต้อง ในปี 2561 มีปริมาณ 7.32 ล้านตัน คิดเป็นร้อยละ 26.21 ของปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนทั้งหมด ซึ่งเพิ่มขึ้นร้อยละ 2.09 จาก พ.ศ. 2560 ที่มีปริมาณ 7.17 ล้านตัน ของปริมาณขยะมูลฝอยทั้งหมด[1] จังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นจังหวัดหนึ่งที่กำลังประสบปัญหาขยะมูลฝอย โดยพบว่าปริมาณขยะมูลฝอยที่เพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2557 มีปริมาณมูลฝอย 395,945 ตัน และเพิ่มขึ้นเป็น 400,604 ตันในปี พ.ศ. 2558 และพบว่าเมืองครุฑปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) มีการให้บริการจัดเก็บขยะ มีจำนวน 184 แห่ง ในจำนวนนี้มีเพียง 34 แห่ง ที่มีสถานที่กำจัดขยะ และมีเพียง 7 แห่งที่มีสถานที่กำจัดขยะอย่างถูกหลักสุขาภิบาล [2]

ขยะมูลฝอยก่อให้เกิดปัญหาทางสิ่งแวดล้อมและผลกระทบต่าง ๆ ตามมา เช่น มลพิษทางน้ำ มลพิษทางอากาศ มลพิษทางดิน มลพิษทางกลิ่น นอกจากนี้ปัญหาขยะมูลฝอยที่มีปริมาณมากขึ้นจนไม่สามารถกำจัดได้หมดจนกลายเป็นปัญหาสิ่งแวดล้อมที่สำคัญในเขตชุมชนที่มีจำนวนประชากรหนาแน่นทำให้เกิดความสกปรกไม่เรียบร้อย เป็นแหล่งเพาะเชื้อโรคเกิดน้ำเสียที่ออกจากกองขยะมูลฝอยซึ่งมีความสกปรก มีสารอินทรีย์ สารอนินทรีย์ เชื้อโรคและสารพิษอื่น ๆ เจือปนอยู่สูงมาก อีกทั้งยังส่งผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชน อาจเกิดความเสี่ยงอันตรายจากโรคต่าง ๆ ตามมา เช่น โรคระบบทางเดินหายใจ โรคท้องร่วง เป็นต้น [3]

การกำจัดขยะให้ได้ผลดีและเกิดประโยชน์สูงสุดนั้น ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการคัดแยกขยะมูลฝอย ก่อนที่จะนำไปกำจัดขั้นตอนสุดท้าย ซึ่งวิธีการคัดแยกขยะมูลฝอยที่มีประสิทธิภาพที่สุด คือ การคัดแยกจากแหล่งกำเนิดของขยะ สามารถทำได้ง่าย ค่าใช้จ่ายน้อย เพียงแต่สถาบันจัดการภาชนะรองรับขยะแยกกันไว้แต่ละส่วน ซึ่งนอกจากจะเป็นการกำจัดขยะโดยตรงแล้วยังเป็นการฝึกฝนหรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมกาทิ้งขยะของประชาชนที่ดีขึ้นได้ [4]

ตำบลนาพรุ อำเภอลำพูน จังหวัดนครศรีธรรมราช ก็เป็นอีกตำบลหนึ่งที่มีปัญหาทางค่านขยะ โดยพบว่า การขยายตัวของชุมชนและการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจก่อให้เกิดปัญหาขยะมูลฝอยเพิ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2559 มีปริมาณขยะมูลฝอยทั้งหมด 1,585.00 ตัน/ปี ขยะทั่วไปจำนวน 187.20 ตัน/ปี ขยะอินทรีย์จำนวน 760.80 ตัน/ปี

ขยะรีไซเคิล 634.00 ตัน/ปี ขยะอันตรายจำนวน 2.00 ตัน/ปี และขยะอิเล็กทรอนิกส์ 1.00 ตัน/ปี จึงทำให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพชีวิตและสิ่งแวดล้อม จำเป็นต้องได้รับการจัดการที่เหมาะสม เพื่อไม่ให้เกิดปัญหามากยิ่งขึ้น[5] จากปัญหาขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่ศึกษาพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในพื้นที่ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยมุ่งเน้นที่จะศึกษาการลดการเกิดขยะมูลฝอย การคัดแยกขยะมูลฝอย และการนำกลับมาใช้ใหม่ เพื่อเป็นการส่งเสริมและพัฒนาให้ประชาชนมีพฤติกรรมในการจัดการขยะมูลฝอยที่ดี เป็นแนวทางหนึ่งที่จะลดปริมาณขยะได้ในอนาคต ดังนั้นจึงทำให้ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเพื่อระดับพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในพื้นที่ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช และเพื่อเปรียบเทียบระดับพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในพื้นที่ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช

วิธีการวิจัย

การศึกษานี้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชน ในพื้นที่ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยใช้วิธีแบบสอบถามมีขั้นตอนการรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ผู้วิจัยติดต่อประสานงานกับเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อต้องการทราบจำนวนของประชาชนในพื้นที่ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช
2. ผู้วิจัยได้ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการทำวิจัยและขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลกับประชาชนในพื้นที่ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช
3. ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามจากประชาชนมีพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยในพื้นที่ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษานี้ คือ ตัวแทนครัวเรือนในพื้นที่ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 1,870 ครัวเรือน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้ คือ ตัวแทนครัวเรือนในพื้นที่ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน 319 ครัวเรือน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ การคำนวณหากลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตร Krejcie and Morgan

$$\text{สูตร } n = \frac{x^2 Np(1-p)}{e^2 (N-1) + x^2 p(1-p)}$$

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

e = ระดับความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้

χ^2 = ค่าไคสแควร์ที่ df เท่ากับ 1 และระดับความเชื่อมั่น 95% ($\chi^2=3.841$)

p = สัดส่วนของลักษณะที่สนใจในประชากร (ถ้าไม่ทราบให้กำหนด $p = 0.5$)

การสร้างเครื่องมือ

แบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ได้ปรับปรุงแบบสอบถามวิจัยเรื่องพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลด่าน อำเภอรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว [4]

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (Content Validity) ตรวจสอบโดยนำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ไว้แก่

- 1) อาจารย์ประจำคณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยเฉลิมกาญจนา 2 ท่าน
- 2) นักวิชาการสาธารณสุข ประจำโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านพระพรหม ตำบลนาพรุ อำเภพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช 1 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้อง การหาค่าความเที่ยงตรง ที่ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาว่าข้อคำถามแต่ละข้อวัดได้ตรงตามสิ่งที่ต้องการวัดเนื้อหา หรือวัตถุประสงค์การเรียนรู้มากน้อยเพียงใด โดยใช้เกณฑ์ การประเมิน ดังนี้

ให้คะแนน +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์เนื้อหานั้น

ให้คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์/เนื้อหานั้น

ให้คะแนน -1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อสอบไม่วัดจุดประสงค์/เนื้อหานั้น

แล้วนำข้อมูลที่ได้จากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญหาค่าความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามแต่ละข้อ กับ จุดประสงค์หรือเนื้อหา (Index of Item-Objective Congruence หรือ IOC) ซึ่ง จะเลือกค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.62 - 1.00

ผู้วิจัยตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา โดยนำมาคำนวณค่าดัชนีความเที่ยงตรงตามเนื้อหาของ แบบสอบถามทั้ง 3 ชุด (Index of item object: 100) ได้ค่า IOC เท่ากับ 1.00 หลังจากนั้นผู้วิจัยได้นำข้อเสนอแนะ ทั้งหมดมาปรับปรุงแก้ไขและตรวจสอบข้อคำถามกับผู้ทรงคุณวุฒิอีกครั้ง เพื่อให้มีความสมบูรณ์ชัดเจนก่อนนำไป ทดลองใช้

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาระดับพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในพื้นที่ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช มี 3 ด้าน ดังนี้

(1) ด้านการลดการเกิดขยะมูลฝอย พบว่าประชาชนมีพฤติกรรมลดการเกิดขยะมูลฝอยในภาพรวม อยู่ ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.78 \pm 1.00$) โดยพบว่าพฤติกรรมลดการเกิดขยะมูลฝอยในกรณีที่ท่านให้ คำแนะนำแก่เพื่อนบ้านเพื่อให้ช่วยกันลดขยะมูลฝอย อยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.36 \pm 0.94$) ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ ณัฐวดี สุขช่วย [4] ได้ศึกษาพฤติกรรมจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลน อำเภอรัฐประเทศ จังหวัดสระแก้ว ประชาชนมีพฤติกรรมลดการเกิดขยะมูลฝอย อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.78 \pm 1.01$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าในกรณีที่ท่านให้คำแนะนำแก่เพื่อนบ้านให้ช่วยกันลดขยะ มูลฝอย อยู่ในระดับน้อย โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 2.26 \pm 1.11$)

(2) ด้านการคัดแยกขยะมูลฝอยพบว่าประชาชนมีพฤติกรรมคัดแยกขยะอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.57 \pm 0.97$) โดยพบว่าพฤติกรรมคัดแยกขยะมูลฝอย ในกรณีการคัดแยกประเภทหลอดไฟนีออน และ กระป๋องสเปรย์ก่อนทิ้งลงถังขยะ ประชาชนมีพฤติกรรมคัดแยกขยะอยู่ในระดับที่น้อย ($\bar{X} = 1.50 \pm 0.91$) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุชาดา ภัยหลีกส์ [6] ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมและความรู้ในการจัดการขยะมูลฝอย ของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลนากลาง อำเภอนากลาง จังหวัดหนองบัวลำภู พบว่าประชาชนมีพฤติกรรม การคัดแยกขยะอันตรายน้อยที่สุด โดยคิดเป็นร้อยละ 22.30-57.20

(3) ด้านการนำกลับมาใช้ใหม่ พบว่าประชาชนมีพฤติกรรมการนำกลับมาใช้ใหม่ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.85 \pm 0.99$) โดยพบว่าพฤติกรรมการนำกลับมาใช้ใหม่ของประชาชนในกรณีขยะประเภทขวดพลาสติก หรือขวดแก้วทำให้นำกลับมาใช้ประโยชน์ใหม่ได้อีก มีพฤติกรรมการนำกลับมาใช้ใหม่อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 1.64 \pm 0.96$) ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเฉลิมชาติ แสไพศาล [7] ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยในชุมชนเทศบาลตำบลชะ อำเภอบรบือ จังหวัดนครราชสีมา พบว่าประชาชนที่มีพฤติกรรมการนำกลับมาใช้ใหม่ อยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X} = 3.59, S. D. = 0.56$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าขยะประเภทขวดพลาสติกหรือขวดแก้ว กรณีทำให้นำกลับมาใช้ใหม่ได้ อยู่ในระดับพอใช้ ($\bar{X} = 3.30, S. D. = 1.09$)

ผลการเปรียบเทียบระดับพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยจากการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน จำนวนสมาชิกในครัวเรือน และการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการกำจัดขยะมูลฝอยในพื้นที่ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยแบ่งออกเป็น 3 ด้านดังนี้

(1) ด้านการลดการเกิดขยะมูลฝอย พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกัน มีพฤติกรรมการลดการเกิดขยะที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของฤชตา เทพยากุล [8] ได้ศึกษา เรื่องพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของครัวเรือนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลตาเนาะแมเราะ อำเภอบะนัง จังหวัดยะลา พบว่า พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยกับปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ ลักษณะที่อยู่อาศัย ระดับการศึกษาสูงสุดของสมาชิกในครอบครัว รายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน และสมาชิกในครอบครัวที่ต่างกัน มีพฤติกรรมด้านการลดการเกิดขยะมูลฝอยไม่แตกต่างกัน ($p \geq 0.05$)

ในทางตรงกันข้ามงานวิจัยของวิภาเพ็ญ เจริญสกุล [9] ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตพื้นที่ชั้นกลางของกรุงเทพมหานคร พบว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษาสูง มีรายได้สูง มีที่อยู่อาศัยแบบบ้านเดี่ยว มีอาชีพราชการ มีการรับรู้สถานการณ์ปัญหาขยะมูลฝอยระดับมากจะมีพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยดีกว่าประชาชนที่มีการศึกษาระดับต่ำ มีรายได้ต่ำกว่า มีที่อยู่อาศัยแบบอื่น มีอาชีพอื่น และมีการรับรู้สถานการณ์ขยะมูลฝอยน้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.01

(2) ด้านการคัดแยกขยะ พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกัน มีพฤติกรรมการคัดแยกขยะที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย เฉลิมชาติ แสไพศาล [7] ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยในชุมชนเทศบาลตำบลชะ อำเภอบรบือ จังหวัดนครราชสีมา พบว่าพฤติกรรมในการจัดการขยะมูลฝอยกับปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส สถานภาพครอบครัว

รายได้เฉลี่ยครอบครัว และการมีที่พักอาศัยของครอบครัวที่ต่างกัน มีพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยไม่แตกต่างกัน ($p \geq 0.05$) ในทางกลับกัน ยังมีปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ อาชีพ รายได้หลักของครอบครัวและจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่ต่างกัน มีพฤติกรรมในการจัดการขยะมูลฝอยแตกต่างกัน

(3) ด้านการนำกลับมาใช้ใหม่ พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลที่ต่างกัน มีพฤติกรรมการนำกลับมาใช้ใหม่ที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย นัยยา จันทรจารุ [10] ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเขตอุดมศักดิ์ อำเภอสตึก จังหวัดชลบุรี พบว่าพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนกับปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ อายุ เพศ ระดับการศึกษา ระยะเวลาที่อยู่อาศัยรายได้ในครอบครัวต่อเดือน จำนวนสมาชิกในครอบครัว และการได้รับข้อมูลข่าวสารที่ต่างกัน มีพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยที่ไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ ($p \geq 0.05$) ในทางกลับกันยังพบปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อาชีพ ลักษณะที่อยู่อาศัยต่างกันมีพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยที่แตกต่างกัน

อ้างอิง

- [1] กรมควบคุมมลพิษ. (2019). ข้อมูลปริมาณขยะมูลฝอยของเทศบาลและองค์การบริหารส่วนตำบล. กรุงเทพฯ: กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี.
- [2] สำนักงานสถิติจังหวัดนครศรีธรรมราช. (2016). การเพิ่มขึ้นของปริมาณของขยะมูลฝอย. สืบค้นเมื่อ 10 พฤศจิกายน 2020 จาก <http://onep.go.th>.
- [3] สุภาวดี น้อยน้ำใส และกิตติศักดิ์ พุฒม. (2017). พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชน ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลวัดจันทร์ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก. ใน การประชุมสัมมนาวิชาการ นำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ เครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ครั้งที่ 17.
- [4] ณัฐวดี สุขช่วย. (2015). พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชน ในเขตตำบลบ้านด่าน อำเภออรัญประเทศ จังหวัดสระแก้ว. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. สาขานโยบายสาธารณะ วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- [5] องค์การบริหารส่วนตำบลนาพรุ. (2016). ปริมาณขยะมูลฝอยในพื้นที่ตำบลนาพรุ อำเภอพระพรหม จังหวัดนครศรีธรรมราช. สืบค้นเมื่อ 20 ธันวาคม 2020 จาก <https://thaimsw.pcd.go.th>
- [6] สุชาดา ภัยหลีกส์. (2557). ศึกษาพฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนตำบลนากลาง อำเภอนากลาง จังหวัดหนองบัวลำภู. วารสารการพัฒนาสุขภาพชุมชน มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2(3) : 263-271.

- [7] เกลิมชาติ แสไพศาล. (2556). พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยในชุมชน: กรณีศึกษาเทศบาลตำบลแซะ อำเภอบางขัน จังหวัดนครศรีธรรมราช. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี.
- [8] ฤทธิยา เทพยากุล. (2012). พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของครัวเรือนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลตาเนาะแมเราะ อำเภอบะนัง จังหวัดยะลา. สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- [9] วิภาเพ็ญ เจียสกุล. (2556). พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตพื้นที่ชั้นกลาง กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาสิ่งแวดล้อมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- [10] นัยนา จันทร์จารุ. (2557). พฤติกรรมการจัดการขยะมูลฝอยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเขตรอุดมศักดิ์ อำเภอสัตหีบ จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.